

runku zachodnim południową granicą działki nr 5/7, północną granicą drogi gminnej — działka nr 72 (obręb Danowskie, gmina Nowinka) do południowo-wschodniego narożnika oddziału nr 53, południową granicą oddziałów nr 53, 31, zachodnią granicą oddziału nr 32 (według mapy Nadleśnictwa Głęboki Bród z dnia 6 listopada 1989 r. nr ewidencyjny 154/2/89) do drogi gminnej ze wsi Danowskie (działka nr 439), południową granicą drogi gminnej (działka nr 439) do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 824, wschodnią granicą drogi wojewódzkiej nr 824 do skrzyżowania z drogą gminną do wsi Płociczno (działka nr 461) (obręb Walne, gmina Nowinka), dalej w kierunku północno-zachodnim południową granicą drogi gminnej (działka nr 461) do południowej granicy oddziału nr 163, południową granicą oddziałów od nr 163 do nr 166, zachodnią granicą oddziałów nr 166, 148, południową granicą oddziałów nr 127, 128, zachodnią granicą oddziału nr 128, południową granicą oddziału nr 108, południową i zachodnią granicą oddziału nr 109, południową i zachodnią granicą oddziału nr 90, południową i zachodnią granicą oddziału nr 73, wschodnią granicą oddziałów nr 60, 47, 34 do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 40729, następnie w kierunku północnym wschodnią granicą drogi zakładowej w oddziale 230 do skrzyżowania z drogą zakładową w oddziale nr 224, wschodnią

granicą drogi zakładowej przez oddziały nr 224, 218, 217 (według mapy Nadleśnictwa Suwałki stan na dzień 3 listopada 1989 r. nr ewidencyjny 159/89) do skrzyżowania z drogą gminną do wsi Sobolewo (działka nr 65), następnie w kierunku wschodnim południową granicą drogi gminnej do wsi Sobolewo (działka nr 65) do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 40730, następnie w kierunku północno-zachodnim wschodnią granicą drogi wojewódzkiej nr 40730 do zetknięcia z rzeką Czarna Hańcza, zachodnią granicą rzeki Czarna Hańcza do granicy miasta Suwałki, załamuje się w kierunku wschodnim, północnym i północno-zachodnim wzdłuż granicy miasta Suwałki do skrzyżowania drogi wojewódzkiej nr 40735 z linią kolejową Suwałki—Trakiszki nr 168.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1988 r. w sprawie utworzenia Wigierskiego Parku Narodowego (Dz. U. Nr 25, poz. 173), z wyjątkiem § 1 w części dotyczącej utworzenia Wigierskiego Parku Narodowego.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

125

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 5 marca 1997 r.

w sprawie stopni specjalizacji w zawodzie „pracownik socjalny”.

Na podstawie art. 49 ust. 3 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1993 r. Nr 13, poz. 60, z 1994 r. Nr 62, poz. 265 oraz z 1996 r. Nr 100, poz. 459 i Nr 147, poz. 687) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujące stopnie specjalizacji zawodowej dla pracowników socjalnych:

- 1) I stopień specjalizacji zawodowej z zakresu pracy socjalnej, mającej na celu uzupełnienie wiedzy i doskonalenie umiejętności zawodowych pracowników socjalnych,
- 2) II stopień specjalizacji zawodowej z zakresu pracy socjalnej, mającej na celu pogłębienie wiedzy i doskonalenie umiejętności pracy z wybranymi grupami klientów pomocy społecznej.

2. O stopnie specjalizacji zawodowej, o których mowa w ust. 1, zwane dalej „specjalizacjami”, mogą ubiegać się czynni zawodowo pracownicy socjalni.

§ 2. 1. Dla specjalizacji zawodowej I stopnia z zakresu pracy socjalnej ustala się minimum programowe, zawierające następujące moduły:

- 1) umiejętności interpersonalne w pracy socjalnej — 40 godzin,
- 2) wybrane zagadnienia z zakresu prawa rodzinnego, karnego penitencjarnego, administracyjnego, pracy, zabezpieczenia społecznego oraz systemu prawnego pomocy społecznej — 40 godzin,
- 3) doskonalenie metod i technik pracy socjalnej:
 - a) z jednostką,
 - b) z rodziną,
 - c) z grupą,
 - d) ze środowiskiem lokalnym— po 40 godz. na każdy temat wymieniony pod lit. a)—d),
- 4) etyka pracy socjalnej — 16 godzin,
- 5) metody oraz techniki tworzenia i oceny programów pomocy społecznej — 24 godziny,

6) metody oraz techniki oceny w pracy socjalnej — 16 godzin,

7) metody oraz techniki pracy w pomocy instytucjonalnej — 24 godziny.

2. Dla specjalizacji zawodowej II stopnia z zakresu pracy socjalnej ustala się minimum programowe, zawierające następujące moduły:

1) nadzór i zarządzanie w pracy socjalnej — 40 godzin,

2) prawa człowieka a pomoc społeczna — 40 godzin,

3) praca socjalna z osobami:

a) chorymi psychicznie,

b) niepełnosprawnymi,

c) z upośledzeniem umysłowym,

d) uzależnionymi od alkoholu,

e) uzależnionymi od narkotyków,

f) opuszczającymi zakłady karne,

g) bezrobotnymi,

h) bezdomnymi,

i) starymi,

j) kulturowo zaniedbanymi

— oraz z rodzinami osób wymienionych pod lit. a)—j)

— po 40 godz. na każdy temat wymieniony pod lit. a)—j),

4) praca socjalna:

a) z dziećmi zaniedbanymi i z ich rodzinami — 40 godzin,

b) z ofiarami przemocy w rodzinie — 40 godzin,

5) praca socjalna z uchodźcami i imigrantami — 40 godzin,

6) praca socjalna w pomocy instytucjonalnej — 40 godzin.

3. Realizacja zajęć określonych modułami wymienionymi w ust. 1 i 2 powinna uwzględniać metodę warsztatów i ćwiczeń w proporcji 40—50% w odniesie-

niu do zajęć teoretycznych przeznaczonych na prowadzenie każdego modułu.

§ 3. 1. Do uzyskania specjalizacji zawodowej I stopnia wymaga się:

1) co najmniej trzyletniego stażu pracy w jednostkach pomocy społecznej lub w innych jednostkach działających w obszarach pracy socjalnej,

2) złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu obejmującego całość programu specjalizacji I stopnia.

2. Do uzyskania specjalizacji zawodowej II stopnia wymaga się:

1) co najmniej pięcioletniego stażu pracy w jednostkach pomocy społecznej lub w innych jednostkach działających w obszarach pracy socjalnej,

2) posiadania specjalizacji zawodowej I stopnia,

3) złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu obejmującego całość programu specjalizacji II stopnia.

3. Uzyskanie specjalizacji zawodowej potwierdza się dyplomem według wzorów stanowiących załączniki do rozporządzenia.

§ 4. 1. Dopuszczenie do egzaminu kwalifikacyjnego z zakresu specjalizacji zawodowej I stopnia wymaga:

1) zaliczenia szkolenia z wybranych modułów określonych w § 2 ust. 1, w wymiarze łącznie co najmniej 200 godzin,

2) przedłożenia zaświadczenia o ukończeniu szkolenia z zakresu wymaganego do ubiegania się o specjalizację I stopnia.

2. Dopuszczenie do egzaminu kwalifikacyjnego z zakresu specjalizacji II stopnia wymaga:

1) zaliczenia szkolenia z wybranych modułów określonych w § 2 ust. 2, w wymiarze łącznie co najmniej 200 godzin,

2) przedłożenia dyplomu nadania specjalizacji zawodowej I stopnia,

3) przedłożenia zaświadczenia o ukończeniu szkolenia z zakresu wymaganego do ubiegania się o specjalizację II stopnia.

3. Zaświadczenie ukończenia szkolenia specjalizującego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 3, powinno zawierać:

- 1) nazwę oraz siedzibę placówki, która przeprowadziła szkolenie,
 - 2) wykaz zaliczonych przez słuchacza modułów oraz liczbę godzin przypadających na realizację poszczególnych modułów.
4. Egzamin na specjalizację I stopnia odbywa się przed regionalną komisją egzaminacyjną, o której mowa w § 6 pkt 1.

5. Egzamin na specjalizację II stopnia odbywa się przed Centralną Komisją Egzaminacyjną, o której mowa w § 6 pkt 2.

§ 5. 1. Szkolenia w zakresie specjalizacji w zawodzie mogą prowadzić jednostki, które uzyskają zgodę Ministra Pracy i Polityki Socjalnej oraz zostaną wpisane do prowadzonego w Ministerstwie Pracy i Polityki Socjalnej rejestru placówek posiadających uprawnienia do szkolenia w zakresie specjalizacji.

2. Wystąpienie o zgodę, o której mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) nazwę i określenie typu placówki zamierzającej organizować szkolenie, ze wskazaniem przygotowania tej placówki do szkolenia teoretycznego i praktycznego pracowników socjalnych,
- 2) wskazanie siedziby placówki i miejsca lub miejsc prowadzenia szkoleń,
- 3) szczegółowe programy szkolenia, które placówka może realizować, z uwzględnieniem tematyki ćwiczeń i warsztatów,
- 4) wykaz wykładowców, którzy będą realizować szkolenie, z określeniem ich kwalifikacji oraz doświadczenia zawodowego.

3. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie wymaganego poziomu merytorycznego szkoleń Minister Pracy i Polityki Socjalnej dokonuje skreślenia placówki z rejestru, o którym mowa w ust. 1.

§ 6. Postępowanie w zakresie nadawania stopni specjalizacji zawodowej prowadzą:

- 1) regionalne komisje egzaminacyjne do spraw stopni specjalizacji zawodowej pracowników socjalnych,
- 2) Centralna Komisja Egzaminacyjna do Spraw Stopni Specjalizacji Zawodowej Pracowników Socjalnych,

o których mowa w § 7.

§ 7. 1. Powołuje się Centralną Komisję Egzaminacyjną do Spraw Stopni Specjalizacji Zawodowej, zwa-

ną dalej „Komisją Centralną”, w liczbie 10 osób, spośród specjalistów z dziedziny pomocy społecznej i praktyków pracy socjalnej. Komisja Centralna działa przy Ministrze Pracy i Polityki Socjalnej.

2. Przewodniczący Komisji Centralnej powołuje przewodniczących regionalnych komisji egzaminacyjnych do spraw stopni specjalizacji zawodowej pracowników socjalnych, zwanych dalej „komisjami regionalnymi”.

3. Przewodniczący komisji regionalnej proponuje i przedstawia do akceptacji przewodniczącego Komisji Centralnej kandydatury pozostałych członków komisji regionalnej, wytypowanych spośród specjalistów z dziedziny pomocy społecznej oraz praktyków pracy socjalnej, działających w danym regionie.

4. Komisje regionalne działają przy wytypowanych wojewódzkich zespołach pomocy społecznej lub przy szkołach policealnych pracowników służb społecznych Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej, prowadzących szkolenia z zakresu specjalizacji I i II stopnia.

§ 8. 1. Do zadań komisji regionalnych należy:

- 1) przeprowadzanie postępowania w zakresie nadawania stopni specjalizacji oraz egzaminu pracowników socjalnych ubiegających się o I stopień specjalizacji zawodowej,
- 2) nadawanie I stopnia specjalizacji zawodowej,
- 3) opracowywanie informacji, opinii i wniosków dotyczących I stopnia specjalizacji zawodowej dla Komisji Centralnej oraz dla Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

2. Do zadań Komisji Centralnej należy:

- 1) przeprowadzanie postępowania w zakresie nadawania stopni specjalizacji oraz egzaminu pracowników socjalnych ubiegających się o II stopień specjalizacji zawodowej,
- 2) nadawanie II stopnia specjalizacji zawodowej,
- 3) kontrolowanie pracy komisji regionalnych,
- 4) przedstawianie Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej informacji dotyczących realizacji rozporządzenia,
- 5) opiniowanie spraw spornych dotyczących pracy komisji regionalnych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *T. Zieliński*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 5 marca 1997 r. (poz.125)

Załącznik nr 1

.....
(podpis właściciela)

DYPLOM

Pan(i)
(imię i nazwisko)

urodzony(a) w dniu 19 r. w

woj.

decyzją nr z dnia r.

Regionalnej Komisji Egzaminacyjnej działającej przy

na podstawie § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 5 marca 1997 r. w sprawie stopni specjalizacji w zawodzie „pracownik socjalny” (Dz. U. Nr 24, poz. 125)

uzyskał(a)

I stopień specjalizacji z zakresu pracy socjalnej.

....., dnia 19 r.
(miejscowość)

Nr rejestru

Członkowie Regionalnej Komisji
Egzaminacyjnej

Przewodniczący
Regionalnej Komisji Egzaminacyjnej

.....
.....
.....

.....

pieczęć urzędowa

.....
(podpis właściciela)

DYPLOM

Pan(i)
(imię i nazwisko)

urodzony(a) w dniu 19 r. w

woj.

decyzją nr z dnia r.

Centralnej Komisji Egzaminacyjnej przy Ministrze Pracy i Polityki Socjalnej, powołanej na podstawie § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 5 marca 1997 r. w sprawie stopni specjalizacji w zawodzie „pracownik socjalny” (Dz. U. Nr 24, poz. 125),

uzyskał(a)

II stopień specjalizacji z zakresu pracy socjalnej.

....., dnia 19 r.
(miejscowość)

Nr rejestru

Członkowie Centralnej Komisji
Egzaminacyjnej

Przewodniczący
Centralnej Komisji Egzaminacyjnej

.....
.....
.....

.....

pieczęć urzędowa